

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3CoE/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209709
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3712209709.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v exekučnej veci oprávneného: MONAQ Leasing, a.s., IČO: 35 864 001, Panská 13, Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Čarnogurský, ULC s.r.o., IČO: 35 975016, so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, proti povinnému: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, C. H., o vymoženie 22.666,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. februára 2015, č.k. 3Er/861/2012-222, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o návrhu povinného na zastavenie exekúcie p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom námietky povinného proti exekúcii zamietol, druhým výrokom zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a tretím výrokom zamietol návrh povinného na odklad exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 37 ods. 3, 50 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. g), § 105, § 109 ods. 1 Ex. por.. Uviedol, že v predmetnej exekúcii sa oprávnený domáha voči povinnému vymoženia 22.666,89 Eur s príslušenstvom. Ako exekučný titul predložil rozsudok tamojšieho súdu 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2011, ktorým bol povinný zaviazaný, aby zaplatil p. Y. sumu 132.000 Eur. Oprávnený uviedol, že na neho zo zákona prešlo právo pôvodného veriteľa (p. Y.) vymáhať pohľadávku, nakoľko povinnému boli zaslané príkazy na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky a ten svoj dlh oprávnenému nevyplatil. Tamojší súd dvakrát zamietol žiadosť o udelenie poverenia, pričom Krajský súd v Trenčíne obe tieto uznesenia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Tamojší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5306 087226 dňa 01.12.2014. Dňa 05.01.2015 boli na tamojší súd postúpené z exekútorského úradu námietky proti exekúcii a návrh na odklad a zastavenie exekúcie. Ako bolo zistené z kópie doručky, povinný si upovedomenie o začatí exekúcie prevzal dňa 19.12.2014 a námietky boli na exekútorský úrad doručené dňa 29.12.2014, teda v zákonom stanovenej 14-dňovej lehote. Predmetné námietky ako aj návrh na odklad a zastavenie exekúcie povinný doručil priamo aj na súd, a to dňa 22.12.2014. Povinný vo svojom podaní uviedol, že exekúciu možno vykonať iba na základe listín taxatívne vymenovaných v § 41 Ex. por., pričom táto exekúcia nie je vedená na podklade takejto listiny. Pokiaľ by malo byť vedené konanie proti povinnému, oprávnený si mal prikázanú pohľadávku uplatniť na všeobecnom súde a až následne začať exekučné konanie s riadnym exekučným titulom. V prípade takéhoto postupu by bolo zachovaná možnosť povinného namietat' voči novému oprávnenému skutočnosti týkajúce sa jeho záväzku, najmä existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2010 a potvrdenie zo dňa 08.12.2010, na základe ktorých V. N. Y. postúpil svoju pohľadávku na tretiu osobu. V dôsledku postupu exekučného súdu, ktorý vydal poverenie voči povinnému bez existencie exekučného titulu, ktorý by ani nemohol byť vydaný v dôsledku zániku práva oprávneného a súčasne dlhu povinného, sú vážne poškodzované práva povinného. V tejto súvislosti poukázal i na uznesenie tamojšieho súdu č.k. 5Er/861/2012 zo dňa 13.05.2014, ktorým bola exekúcia vedená na obdobnom podklade a skutkovom základe zastavená.

Ďalej dal súdu prvej inštancie do pozornosti, že na túto pohľadávku je už vedená exekúcia na tamojšom súde pod sp.zn. 7Er/537/2014, čo je v právnom štáte neprípustné. K námietkam povinného sa vyjadril oprávnený podaním doručeným súdu dňa 03.02.2015. Oprávnený uviedol, že exekučným titulom je v tomto prípade rozsudok tamojšieho súdu č.k. 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2012, ktorý ukladá povinnému, aby zaplatil p. Y. 132.000 Eur. K prechodu práv z tohto rozsudku došlo priamo zo zákona, okamihom doručenia exekučného príkazu EX 1/2011. Podľa oprávneného v tomto prípade nie je potrebné podávať na súd poddĺžnícku žalobu, pretože o pohľadávke p. Y. voči povinnému už bolo rozhodnuté a toto rozhodnutie je aj vykonateľné. K námietke povinného, že jeho záväzok voči p. Y. zanikol, uviedol, že sa jedná o notorickú vyfabrikovanú argumentáciu s cieľom vyhnúť sa splneniu povinností. Oprávnený uviedol, že k uvedenému postúpeniu pohľadávky došlo až potom, ako bolo p. Y. doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Ďalej oprávnený uviedol, že má pochybnosť, či k postúpeniu reálne došlo. Túto pochybnosť oprávnený opiera o skutočnosti vyplývajúce zo žaloby povinného na vylúčenie veci z exekúcie prejednávanej na tamojšom súde pod sp.zn. 4C/55/2012. Podľa názoru oprávneného zmluva o postúpení pohľadávok je vyfabrikovaná antedatovaná listina s cieľom zmariť uspokojenie jeho pohľadávky. Podľa názoru oprávneného neexistujú nijaké relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že exekúcia má byť zastavená a preto žiada návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť ako nedôvodný. Súd prvej inštancie zistil, že na podklade daného platobného rozkazu sa viedla exekúcia na exekútorskom úrade JUDr. Ing. Romana Liščáka, ktorý dňa 08.02.2012 vydal v konaní vedenom pod jeho spisovou značkou EX 2828/10 príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, ktorá vznikla V.. Y. voči povinnému, pričom exekučný príkaz si povinný prebral dňa 16.02.2012 (č.l. 15 spisu). Rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2011, bola povinnému C. I. (v danom konaní navrhovateľ) prikázané zaplatiť V.. Y. sumu 132.000 Eur, čo bol synalagmatický záväzok po odstúpení od kúpnej zmluvy, ktoré odstúpenie bolo V.. Y. doručené dňa 12.11.2010. Keďže rozsudkom bolo určené, že navrhovateľ (v ex. konaní povinný) je vlastníkom dotknutých nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, navrhovateľ musel vrátiť odporcovi (V.. Y.) zaplatenú časť kúpnej ceny. Povinný C. I. ešte dňa 29.05.2013 predložil súdu prvej inštancie zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2010 a potvrdenie zo dňa 08.12.2010. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že postupca V.. N. Y. dňa 19.11.2010 postúpil svoju pohľadávku vo výške 132.000 Eur (časť kúpnej ceny), ktorú mal voči povinnému, na postupníka N. C., ktorý bol v rámci uzatvárania zmluvy právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Polákom. Postúpená bola pohľadávka vo výške 132.000 Eur s príslušenstvom. Dôvodom vzniku pohľadávky bola povinnosť vrátiť si vzájomne plnenia z titulu kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, uzatvorenej medzi P. I. ako predávajúcim a V.. Y. ako kupujúcim. Odmena za postúpenie pohľadávky bola dohodnutá vo výške 132.000 Eur. Dňa 08.12.2010 N. C., zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Polákom, prevzal od povinného 132.000 Eur, čo aj písomne potvrdil. Titulom práva na prevzatie sumy 132.000 Eur bola zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2010. Dňa 15.12.2010 potvrdil V.. N. Y., že prijal od N. C. sumu 132.000 Eur v hotovosti titulom Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2010. Telefonicky bola v priebehu konania kontaktovaná V.. Z. N. z Y. expertízneho ústavu, ktorá uviedla, že by nedokázali určiť dátum podpisu vyššie uvedených listín s tým, že dokázali by len určiť, či podpisy na listinách boli urobené súčasne, alebo v rôznom čase - v rozpätí 18 mesiacov. Z výsluchu svedka N.. C. súd prvej inštancie zistil, že tento nebol osobne pri preberaní peňazí, povinný mu len priniesol nejaké listiny k nahliadnutiu, dobre si už nepamätá, ale asi to bolo potvrdenie o prevzatí peňažnej sumy a zmluva o postúpení pohľadávky. Či mu bola predložená i plná moc pre N.. C. si nepamätá. Ešte pred tým povinný odstúpil od kúpnej zmluvy (o kúpe nehnuteľnosti) a on mu poradil, že na to, aby mohla byť zmena v katastri vyznačená, je potrebná žaloba a povinný bude povinný vrátiť časť kúpnej ceny. On aj zastupoval povinného v tom konaní, upravil aj petit, pretože pôvodne v ňom nebola uvedená povinnosť vrátiť zaplatenú kúpnu cenu, petit upravil z dôvodu, aby bol záväzok synalagmatický. Povinný mu ešte spomínal, že s p. Y. dohodol, že on mu vyplatí peniaze a on sa vzdá práva podať odvolanie. Súd prvej inštancie skúmal i výpis z účtu odporcu, no ani z neho nevyplýva, že by si v období pred 08.12.2010 vybral z účtu sumu prevyšujúcu sumu 100.000 Eur, ktorú mal údajne odovzdať p. C.. Z uznesenia tamojšieho súdu č.k. 5Er/861/2012-63 bolo zistené, že v tomto konaní sa voči povinnému vymáhala pohľadávka na rovnakom skutkovom i právnom základe, teda v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáhala pohľadávka oprávneného voči V.. Y. bolo povinnému prikázané, aby uhradil svoj dlh k rukám oprávneného, čo ale povinný neurobil s poukazom na to, že pohľadávku už predtým uhradil k rukám postupníka. V tomto konaní súd prvej inštancie ustálil, že v čase začatia toho konania nebol povinný dlžníkom Y., a teda nie je žiaden dôvod, aby si oprávnený vymáhal pohľadávku od povinného. O prvej námietke už vo veci v tomto exekučnom konaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2CoE/440/2012-30 zo dňa 26.03.2013, ktorým zrušil uznesenie tamojšieho súdu č.k. 3Er/861/2012-19,

ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Okresný súd Považská Bystrica zároveň platobným rozkazom sp. zn. 9Rob/233/2010 zo dňa 13.05.2010 zaviazal V.. N. Y. - PRIMEX, IČO: 37 280 147 zaplatiť v prospech spoločnosti MONAQ Leasing, a.s., IČO: 35 864 001 sumu 22.666,89 Eur s príslušenstvom, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.06.2010. Zo spisového materiálu zároveň vyplýva, že v exekučnom konaní pod sp. zn. EX 2828/10 bol C. I. (v postavení dlžníka povinného V.. N. Y. - PRIMEX) dňa 16.02.2012 doručení exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazaním pohľadávky vo výške 22.666,89 Eur s príslušenstvom v prospech oprávneného MONAQ Leasing, a.s., IČO: 35 864 001. Vzhľadom na to, že v danom prípade bolo už o povinnosti C. I. rozhodnuté doloženým právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/213/2010 zo dňa 06.04.2011, odvolací súd dospel k záveru, že oprávnený v dôsledku doručenia exekučného príkazu C. I. a zákonného ustanovenia § 109 ods. 1 Exekučného poriadku vstúpil do práv V.. N. Y. - PRIMEX a je oprávnený vymáhať si svoju splatnú pohľadávku do výšky 22.666,89 Eur s príslušenstvom priamo od C. I. ako povinného. Z uvedeného dôvodu neobstojí námietka povinného, že exekúcia je vedená bez exekučného titulu. Ako druhý dôvod neprípustnosti tejto exekúcie uviedol povinný, že jeho pohľadávku voči p. Y. už uhradil. Súd prvej inštancie zistil, že podľa tvrdení povinného bola pohľadávka z p. Y. (postupca) postúpená na p. C. (postupník) dňa 19.11.2010. Povinný tiež predložil do spisu potvrdenie zo dňa 08.12.2010 ako dôkaz o tom, že v uvedený deň zaplatil postupníkovi 132.000 Eur. Taktiež predložil potvrdenie zo dňa 15.12.2010 podpísané V.. Y., ako dôkaz o tom, že postupník vyplatil v uvedený deň V.. Y. odmenu za postúpenie pohľadávky. Peňažné sumy sa zakaždým vyplácali v hotovosti, pričom Krajský súd v Trenčíne v uznesení č.k. 2CoE/367/2013-63 zo dňa 21.07.2014 v odôvodnení k tomu poznamenal, že vyvoláva určité pochybnosti, že odovzdanie značnej finančnej čiastky vo výške 132.000 Eur, bolo medzi fyzickými osobami vykonané v hotovosti, a to za situácie, že potvrdenie o odovzdaní peňazí nebolo úradne osvedčené. Avšak súd prvej inštancie zdôraznil, že aj v prípade, že by naozaj došlo k zrealizovaniu týchto transakcií, stále to nie je dôvod neprípustnosti exekúcie, z uvedeného dôvodu preto ani nevykonal ďalšie dokazovanie, ktoré by preukázalo, či k úhrade dlhu povinného voči Y. naozaj došlo (napr. výsluch p. Y., ktorého vykonanie povinný navrhoval). Pre súd prvej inštancie je v exekúcii vždy záväzný výrok exekučného titulu. V tomto prípade je exekučným titulom rozsudok tamojšiehosúdu 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2011, ktorý sa stal právoplatným dňa 18.04.2011 a čo do zaplatenia sumy 132.000 Eur sa stal vykonateľným dňa 19.05.2011, keďže oprávnený vstúpil do práv V.. N. Y. - PRIMEX. Vo výroku tohto rozsudku je uvedená povinnosť povinného vyplatiť V.. Y. sumu 132.000 Eur. Tým, že je táto povinnosť uvedená vo výroku rozhodnutia, sa mohol V.. Y. (a teraz oprávnený ako jeho právny nástupca) voči povinnému domáhať vymoženia sumy, ktorá je uvedená vo výroku predmetného rozhodnutia. Súd prvej inštancie poznamenal, že pokiaľ povinný nebol V.. Y. nič dlžný (z dôvodu že pohľadávka bola ešte pred tým postúpená a zaplatená), nemal sa vzdať odvolania proti rozsudku č.k. 10C/213/2010-59, ktorým mu bolo uložené, aby zaplatil V.. Y. 132.000 Eur. JUDr. C. ako vtedajší advokát povinného uvádza, že túto povinnosť tam doplnili, pretože z právneho predpisu vyplýva v prípade odstúpenia od zmluvy povinnosť vydať si všetko čo účastníci zmluvného vzťahu nadobudli, pričom p. Y. navyše sľúbil, že sa vzdá odvolania. Samozrejme, že táto povinnosť zo zmluvného vzťahu vyplýva, no v prípade, že už jeden z účastníkov túto povinnosť splnil, súd už nemôže túto povinnosť uložiť tej strane sporu, ktorá už svoj synalagmatický záväzok splnila. Súd prvej inštancie však dodal, že v danom prípade povinný v konaní sp. zn. 10C /213/2010, v ktorom vystupoval v procesnom postavení navrhovateľa, ani netvrdil, že vyplatenú časť kúpnej ceny už odporcovi (V.. Y.) vrátil, čo by rozhodne musel uviesť, ak by v tom čase už existovala zmluva o postúpení pohľadávky a potvrdenie o tom, že sumu zaplatil postupníkovi dňa 08.12.2010, teda 4 mesiace pred tým, než tamojší súd o jeho povinnosti zaplatiť 132.000 Eur V.. Y. rozhodol. Vzhľadom na výrok exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok súdu, bol súd prvej inštancie toho názoru, že povinnosť povinného zaplatiť uvedenú sumu V.. Y. v čase vyhlásenia rozsudku existovala. Pokiaľ je rozhodnutie právoplatné a vykonateľné, v exekučnom konaní sa už neskúma, či mal povinný dlh voči oprávnenému (tu voči jeho právnemu predchodcovi V.. Y.) v čase vzniku exekučného titulu, alebo či ešte pred tým dlh zanikol splnením. Exekučné konanie totiž neslúži ako opravné konanie vo vzťahu ku nachádzaciemu konaniu (tu vo vzťahu ku konaniu 10C/213/2010). Súd prvej inštancie zdôraznil, že aj v prípade, keby dlh povinného voči p. Y. neexistoval, súd nie je oprávnený v exekučnom konaní skúmať, či tento dlh v čase vyhlásenia rozsudku, ktorý je exekučným titulom, existoval alebo nie. Povinný môže námietky proti exekúcii alebo návrh na zastavenie exekúcie odôvodniť len okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, nikdy nie skutočnosťami, ktoré nastali predtým. Námietka povinného, že v čase prikázania pohľadávky nebol dlžníkom V.. Y. by tak bola dôvodná len v prípade, keby k postúpeniu pohľadávky došlo v čase medzi vznikom exekučného titulu a doručení exekučného príkazu povinnému. Samosudkyňa si je vedomá, že v konaní vedenom

na tamom súde pod sp.zn. 5Er/861/2012 súd prvej inštancie dospel k záveru, že došlo k zániku vymáhanej pohľadávky, avšak v danom konaní neboli zo strany oprávneného vznášané žiadne pochybnosti ohľadom dôveryhodnosti týchto dokladov a súd prvej inštancie v danom konaní nemal dôvod pochybovať o ich pravdivosti. Nakoniec povinný namietal, že na túto pohľadávku je už jedna exekúcia vedená na tamom súde pod sp. zn. 7 Er/537/2014, v ktorej sa správkyňa konkurznej podstaty úpadcu V. N. Y.- Primex domáha vymoženia 132.000 Eur od povinného P. I. titulom rozsudku tamomjšieho súdu č.k. 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2012, avšak táto exekúcia (7Er/537/2014) bola začatá neskôr, a to dňa 16.06.2014, teda nie je tu prekážka veci už začatej. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie zamietol návrh na zastavenie exekúcie, ako aj námietky povinného proti exekúcii. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nie je toho názoru, že je možné očakávať zastavenie exekúcie, súd zamietol aj návrh povinného na jej odklad.

2. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal voči výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu, pretože neprímeraným spôsobom zasahuje do práv a oprávnených záujmov povinného, pričom porušuje základné princípy spravodlivosti. Namietal tiež, že súd prvej inštancie nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav veci, keď nevypočul vo veci V. N. Y. - PRIMEX, ako dôležitého svedka - pôvodného veriteľa povinného, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom jeho rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že osoba povinného z exekučného titulu ako dlžníka z tohto záväzku vo výške 132.000 Eur jednoznačne potvrdila, že svoj záväzok voči veriteľovi splnila, a to dňa 08.12.2010 právnenému nástupcovi tohto veriteľa zastúpeného N. N. C., advokátom. Uvedená osoba ako advokát vyhotovil zmluvu o postúpení pohľadávky, vyhotovil plnomocenstvo na zastupovanie nového veriteľa, ako aj potvrdenie o zániku záväzku povinného spolu s potvrdením prevzatia odmeny z postúpenia pôvodným veriteľom V. N. Y.. Vo veci ide teda o niekoľko dokumentov v písomnej forme, ktoré preukazujú zánik záväzku. Jediným argumentom, ktorý súd prvej inštancie používa na vyvrátenie skutočnosti zániku záväzku je tak výpoveď povinného v rámci konania, výsledkom ktorého bol vznik exekučného titulu, kedy tento po dátume zániku záväzku uviedol, že peniaze svojmu dlžníkovi vráti až po nadobudnutí vlastníckeho práva, ktorá výpoveď je však vytrhnutá z kontextu a v prípade, ak by mal povinný možnosť jej skutočný význam by ozrejmil. Ďalej poukázal, že v čase odovzdávania peňazí povinným žiaden platný právny predpis SR takýto faktický a právny úkon nezakazoval, pričom je nadovšetko potrebné pri posudzovaní takéhoto úkonu rešpektovať základnú právnu zásadu čo nie je zakázané, je dovolené. Pre úplnosť uviedol, že aj po dátume 01.01.2013 sú takéto odovzdávania hotovosti v sume vyššej ako 15.000 Eur medzi fyzickými osobami nepodnikateľmi síce zakázané, avšak v prípade porušenia zákazu je sankciou pokuta, nie však neplatnosť, resp. spochybnenie odovzdávania peňazí. Poukázal, že v danom prípade existuje výrok exekučného titulu, ktorý evidentne v čase jeho vydania nemal existovať z dôvodu časovo skoršieho zániku záväzku povinného, ktorý opätovne aj napriek jeho zániku potvrdzuje, avšak takýto právny lapsus a nekonanie povinného na jeho nápravu nemôže byť sankcionované v podstate duplicitnou úhradou záväzku povinným a tým legalizovaním bezdôvodného obohatenia na strane jeho veriteľa, resp. nového veriteľa. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5Er/861/2012-63, Ex 3051/2012. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v časti jeho výroku zamietnutia návrhu povinného na zastavenie exekúcie, resp. zmenil tento v tejto časti tak, že súd exekúciu zastavuje. Uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za úkon právnej služby vo výške 242,11 Eur (písomné odvolanie proti uzneseniu 193,37 Eur + 8,39 Eur + 20 % DPH).

3. Oprávnený svoje odvolanie doplnil tak, že poukázal na publikované rozhodnutie č. 40/2013 (Uznesenie NS SR č. 1Cdo 44/2010) a navrhol, aby skutočnosti z predmetného rozhodnutia odvolací súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní a odvolaniu vyhovel.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.S.P.“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.S.P. potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 C.S.P., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Podľa § 473 C.S.P. v znení účinnom od 01.07.2016, zrušuje sa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.S.P., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Podľa § 57 ods. 1 Ex. por. účinného v čase začatia exekúcie, exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

8. Podľa § 57 ods. 2 Ex. por. účinného v čase začatia exekúcie, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

9. Odvolací súd v súvislosti s odvolacími argumentmi povinného považuje za potrebné nad rámec odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie zdôrazniť zásadný rozdiel medzi tzv. základným - sporovým konaním, v ktorom všeobecné súdy rozhodujú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktorého formou je rozsudok, uznesenie alebo platobný rozkaz vo veci samej - teda z hľadiska dôvodnosti a zákonnosti hmotnoprávneho základu sporu a medzi až následným - vykonávacím konaním, ktorým je aj exekúcia. Práve v tomto základnom, sporovom konaní súd rozhoduje o zákonnosti a dôvodnosti nároku navrhovateľa voči odporcovi, pričom navrhovateľ má v konaní povinnosť tvrdenia a unesenia dôkazného bremena a odporca má procesné prostriedky obrany či spochybňovania nároku navrhovateľa uplatneného voči nemu v tomto základnom, sporovom konaní. V niektorých zákonom predpokladaných prípadoch aj súd ex officio - bez priamej procesnej aktivity účastníka konania je povinný prihliadať na práva a záujmy niektorého z účastníkov konania (ide napr. aj o spotrebiteľské spory...), avšak výlučne len v základnom, sporovom konaní. V základnom konaní potom výsledkom rozhodovania súdu je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie voči odporcovi - povinnému exekúcia, ako nútený výkon už právoplatného rozhodnutia za predpokladu, ak z exekučného titulu vyplývajúci nárok odporca nesplnil v lehote vykonateľnosti súdneho rozhodnutia dobrovoľne. Súdy v štádiu následného - vykonávacieho konania teda už nemajú priestor opätovne prehodnocovať už raz právoplatne a vykonateľne súdom v rámci základného konania priznaný nárok, pretože tomu bráni zákonná prekážka res iudicata (prekážka právoplatne rozhodutej veci).

10. Argumenty, ktoré uvádza povinný v odvolaní by boli spôsobilými dôvodmi na spochybnenie nároku voči nemu v základnom, sporovom konaní. V predmetnej veci je exekučným titulom právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie - rozsudok vydaný Okresným súdom Považská Bystrica č.k. 10C/213/2010-59 zo dňa 06.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2011 a vykonateľnosť čo do vrátenia 132.000 Eur dňom 19.05.2011 a čo do zaplata trov konania dňa 22.04.2011.

11. V následnom- vykonávacom konaní už exekučný súd nepreskúmava uplatnený nárok z hľadiska hmotnoprávneho základu, ale len vykonáva právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a nemá právomoc preskúmavať nárok priznaný už raz súdom. Prekážku res iudicata nie je možné vo vykonávacom konaní preklenúť. Určitú výnimku tvorí len možnosť exekučného súdu preskúmavať aj hmotnoprávny základ uplatneného nároku v exekúcii, avšak len pokiaľ je exekučným titulom rozhodnutie

rozhodcovského súdu (rozhodcovský rozsudok alebo rozhodcovský nález) a to v súlade s ustanovením § 45 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.%252345'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.%252345'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 244/2002 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozhodcovskom konaní.

12. Uvedené zákonné ustanovenia poskytujú exekučnému súdu zákonné zmocnenie v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí exekučný súd na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danej konkrétnej veci je exekučným titulom právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu, na ktoré sa predmetné zákonné splnomocnenie nevzťahuje. Zmenu rozhodnutia všeobecného súdu možno docieľiť len riadnymi opravnými prostriedkami, prípadne zmenu už právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu aj využitím mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom, na čo však má právomoc opäť všeobecný súd - nie exekučný súd v rámci vykonávacieho konania. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať zákonnosť, teda okolnosti tvoriace hmotnoprávny základ nároku vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu, nakoľko už len vykonáva rozhodnutie súdu v právoplatne skončenej veci. Dôvody, ktoré povinný uvádza v návrhu na zastavenie exekúcie, sú dôvodmi, ktoré mal/mohol ako odporca uplatniť v základnom - sporovom konaní.

13. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie jednomyseľne v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).